மேய்ப்புபணி இறையியல்

பாடம் - 6

கிறிஸ்துவுக்குள் மிகவும் பிரியமான சகோதர, சகோதரிகளே, இயேசுகிறிஸ்துவின் இனிய நாமத்தில் அன்பின் வாழ்த்துக்கள். இந்த பாடத்தில், ஊழியத்திற்கு ஆயத்தப்படுவதைக் குறித்து சிந்திக்கப்போகிறோம். கடந்த நாளின் இறுதி நிகழ்ச்சியிலே, அதைக் குறித்து அதிகமாக கற்றோம். நிச்சயமாகவே, ஊழியத்திற்கு ஆயத்தப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற உங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும், இது ஆசீர்வாதமானதாக இருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. **இரண்டாவதாக, எந்தவொரு பதவிக்கும் அல்லது பொறுப்பிற்கும் ஒருவர் வந்தாலும், அவர் முன்பு இருந்ததைவிட சற்று அதிகமாக பயிற்சி எடுத்து, அந்த பொறுப்புக்கு தகுதியுள்ளவர்களாக மாறவேண்டியது அவசியம்.** என்னுடைய வாழ்விலே நடந்த விஷயத்தை நான் உங்களுக்கு உதாரணமாக கூற விரும்புகிறேன்.

நான் முன்பு மும்பையிலே, முதலாவது ஆசிரியராக பணிபுரிந்தேன். பிறகு இன்னொரு பள்ளியிலே எனக்கு முதல்வராக பணிபுரிகிற ஒரு பாக்கியத்தை கர்த்தர் கொடுத்தார். அதற்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பின்பதாக, என்னுடைய மனைவி, நீங்கள் அந்த பதவிக்கு வரப்போகிறீர்கள். ஆகவே, இந்த மே மாதத்திலே நீங்கள் அதற்கென உங்களுடைய சிந்தையை அதன்மீது வைக்கவேண்டும். மட்டுமல்ல அதைக்குறித்து, அந்த பதவியிலிருந்து நான் எவ்விதமாய் பேசவேண்டும்? பழகவேண்டும் என்பதைக் குறித்து சில காரியங்களைக் கூறினார். ஏனெனில், நீங்கள் முன்பு ஆசிரியராக இருக்கும்போது, மாணவ, மாணவிகளிடம் மிகவும் நெருக்கமாக பழகுவீர்கள், அன்பாக பழகுவீர்கள். ஆனால், இப்போது நீங்கள் முதல்வராக்கப்பட்டிருக்கிறீர்கள். இப்போதும், அதேமாதிரியான போக்கை கடைப்பிடிப்பீர்களானால், பள்ளியினுடைய ஒழுக்கமும், ஒழுங்கும் கொஞ்சம் கேள்விக்குறியாக மாறுவதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது. ஆகவே, அன்பாக பழகுங்கள், அதே சமயம், அவர்கள் ஆசிரியர்களுக்கு கட்டுப்படாமல் போய்விடக்கூடாது, உங்களுக்கும் கட்டுப்படாமல் போய்விடாதபடிக்கு பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். ஆசிரியர்கள், வீட்டுப்பாடம் கொடுக்கிறபோது, அவர்கள் அதைச் செய்துமுடிக்காமல், நாங்கள் முதல்வரிடம் சொல்லிக் கொள்வோம் என்று சாக்குப்போக்குகளை சொல்ல நேரிடும், ஆகவே மிகவும் கவனமாக, அதற்கேற்றபடி, நீங்கள் இனிமேல் மாறவேண்டுமென்று சொன்னதைப் புரிந்துகொண்டு, என்னுடைய பேச்சு, என்னுடைய செயல்பாடு, என்னுடைய நடவடிக்கைகள் அனைத்தையும் நான் மாற்றிக்கொண்டேன். அதற்கு பின்பதாக எங்கள் பள்ளி நல்ல பெயரை வாங்கத்தக்கதாக, மும்பை நகரிலே, அந்த பள்ளியை சிறப்பாக நடத்த கர்த்தர் உதவினார்.

பிரியமானவர்களே, நம்முடைய வாழ்க்கையில், அந்தந்த தகுதிக்கேற்ப, நம்மை உருவாக்கிக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம். அதற்காக பெருமைகொள்ள வேண்டுமென்றுறோ, நாம் நம்முடைய இயல்பான, இயற்கையான சுபாவத்தை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்றோ அர்த்தமல்ல. தேவ சுபாவத்தை நாம் உருவாக்க வேண்டும். அதே வேளையிலே, அந்த இடத்திலிருந்து, நாம் எவ்விதமாய் செயல்பட்டால், சரியாக இருக்குமென்று, நிதானித்து, அறிந்து செயல்பட வேண்டியது அவசியம். ஆகவேதான், இவற்றை நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியது மிகவும் அவசியம். நீங்கள் இப்பொழுது, ஒரு போதகராய் மாறப்போகிறீர்கள், அல்லது ஊழியம் செய்துகொண்டிருக்கிறீர்கள். அவ்வாறான நிலையில், நீங்கள் தொடர்ந்து ஒரு ஊழியனைப்போல, சாதாரண விசுவாசிபோல நீங்கள் செயல்பட முடியாது. உங்கள் பேச்சு, அநேகரால் கவனிக்கப்படுகிற இடத்திற்கு வந்துவிடும். ஒரு போதகர் என்ற முறையிலே, சபை முழுவதும் உங்களைப் பார்ப்பார்கள். அந்த போதகர் எவ்வாறு பேசுகிறார் பாருங்களேன், என்னை ஒரு சாதாரணமான நபரைப் போன்று கடுமையாக பேசுகிறார், என்றெல்லாம் கவனிக்கிற இடத்தில் நீங்கள் வந்துவிடுவீர்கள் என்று நான் கூறுகிறேன். ஆகவே, உங்களுடைய பேச்சு, உங்களுடைய எழுத்து, உங்கள் நடை, உடை, பாவனை, எல்லாம் மிக மிக ஒழுக்கமானதாக, விசுவாசம் நிறைந்த வார்த்தைகளாக, மிகவும் தரமான வார்த்தைகளாக, மற்றவர்களை மதித்துப் பேசுகிற, சிறியவர்களாக இருந்தாலும், பெரியவர்களாக இருந்தாலும், அனைவரையும் மதித்துப் பேசுவது நல்லது. இல்லாவிட்டால், அந்த பாஸ்டர் அப்படி, அந்த பையனை திட்டிவிட்டார். அவ்வாறெல்லாம் கேட்கிற ஒரு இடத்திற்கு நீங்கள் வரவேகூடாது.

நீங்கள் மந்தைக்கு மாதிரிகளாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறீர்கள் என்று பேதுரு எழுதுகிறார். நீங்கள்தான் மாதிரியாக இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் எவ்வாறு ஒரு கலாச்சாரத்தை சபையில் உருவாக்குகிறீர்களோ, அதைப்போலத்தான், அந்த சபையார், தங்களுடைய குடும்பங்களுக்கிடையே, அந்த உறுப்பினர்களுக்கிடையே, சபை உறுப்பினர்களுக்கிடையே, ஆரோக்கியமான விதத்திலே பேசுவார்கள், ஆரோக்கியமான விதத்தில் பழகுவார்கள், எல்லாமே உங்களைக் சார்ந்தே, அந்த சபையினுடைய காரியங்கள், ஒழுக்கம் எல்லாமே இருக்கிறது என்பதை மறந்து போகாதீர்கள். ஆகவே, நீங்கள் அவற்றை கவனிக்க வேண்டியது அவசியம், தேவனுடைய பணிதானே என்று எளிதாக விட்டுவிடக்கூடாது. தேவனுடைய பணிதானே, எல்லா இரக்கமும், தயவும், கிருபையும் கர்த்தர் பாராட்டுவார் என்று, நீங்கள் ஒரு கீழான நிலையில் உங்களது சபையை வைத்து விடாதீர்கள். நல்ல உயர்ந்த இடத்தில் உங்களைப் பார்க்கிற, உங்கள் சபையைப் பார்க்கிற புறஜாதியார், அவர்கள் எவ்வளவாய் அன்பாக, அழகாக, நேர்த்தியாக பழகுகிறார்கள்? சகோதர சிநேகத்தில் ஒருவருக்கொருவர் அழகாய் பழகுகிறார்கள், நாம் அந்த சபைக்கு போகவேண்டும் என்று நினைக்கிற ஒரு மாதிரியை உருவாக்குங்கள்.

மூன்றாவது காரியமாக, நாம் இப்பொழுது சிந்திக்க இருக்கிற விஷயம், உங்களால் எதைச் சிறப்பாக செய்ய முடிகிறது என்று கண்டுகொண்டு, அதிலே முன்னேற வேண்டும். என்னால் எதை சிறப்பாக செய்ய முடிகிறது? என்று சிந்தித்து அதிலே நீங்கள் இன்னும் அதிகமாக கவனம் செலுத்தி, அதை சிறப்பாக செய்ய பழகிக்கொள்ளலாம், ஆயத்தப்படலாம், நீங்கள் மீட்பு பணிக்கு, ஊழியத்திற்கு வருகிறீர்கள். ஆக, உங்களுடைய திறமை என்ன? தாலந்து என்ன? என்னால் எதைச் சிறப்பாக செய்ய முடியும்? மற்றும் என்னால் எதைச் சிறப்பாக செய்ய முடியாது? ஒரு போதகர் என்பவர் கட்டாயமாக பிரசங்கம் செய்வதில் தேர்ச்சிபெற வேண்டும். நீங்கள் தேர்ச்சி இல்லாதபடி, பாதிநேரம் வெளியிலிருந்தே, ஊழியர்களைக் கூப்பிட்டு பயன்படுத்துவீர்களானால், உங்களை, உங்களுடைய சபையார் மிக முக்கியமான இடத்தில் வைக்க மாட்டார்கள். அதனால், நீங்கள் உங்களை அதற்கு ஆயத்தப்படுத்துங்கள், உங்களால் முடியும், வேதத்தை வாசித்து, ஜெபத்தோடு, ஆவியானவர் உதவியோடு, உங்களால் சிறப்பாக பிரசங்கிக்க முடியும். அநேக சாட்சிகளை நாங்கள் கேட்டிருக்கிறோம், பார்த்திருக்கிறோம். ஒரு படிப்புகூட படிக்காத சகோதரிகள், சகோதாரர்கள் தேவனிடத்திலே வைராக்கியம் கொண்டு, ஆண்டவரே, எனக்கு நீங்கள் அதிகமாய் வேண்டும் என்று ஜெபித்து, கர்த்தருடைய முகத்தை தேடி, சிறப்பாக இன்று பிரசங்கிக்கிற அநேகரை நாங்கள் அறிந்திருக்கிறோம். கண் தெரியாதவர்கள் வசனத்தை அப்படியே மனப்பாடம் செய்து, பேசுகிற கிருபையை தேவன் கொடுத்திருக்கிறதை நாமெல்லாரும் அறிந்திருக்கிறோம். எனக்குத் தெரிந்த ஒரு ஊழியர்கூட, படிப்பறிவே இல்லாதவர். ஆனால், முழுவதும் மனப்பாடமாகவே வசனங்களை, இருப்பிடத்தோடு சொல்லி, சொல்லி பிரசங்கிப்பார். பாருங்கள், இதையெல்லாம் தேவன் செய்யக்கூடுமானால், உங்களால் ஏன் சிறப்பாக ஒவ்வொரு காரியத்தைச் செய்ய முடியாது. குறிப்பாக, பிரசங்கிக்க முடியாது, கொஞ்சம் யோசித்துப் பாருங்கள். உங்களால் சிறப்பாக கற்றுக்கொடுக்க முடியும், பிரசங்கிக்க முடியும், உபதேசிக்க முடியும், இதற்கு கொஞ்சம் காலமாகலாம். எடுத்த உடனே எல்லா காரியத்திலும் சிறப்பாக செய்துவிட முடியாது. அதற்கு சில காலங்கள் ஆகலாம். ஆனால், ஆரம்பத்தில், சில வழிகளில் நீங்கள் நினைப்பீர்கள், எல்லாம் எளிதுதான், என்னால் செய்ய முடியும் என்று நினைப்பீர்கள். ஆனால், நெருங்கிப்போய் பார்த்தால்தான் தெரியும், சில காரியங்களை உங்களால் செய்ய முடியாது.

ஆகவே, என்ன செய்ய வேண்டும்? மிக கடினமாக, அதற்கு முயற்சியெடுத்து, எது முடியாது? கடினமாய் இருக்கிறது என்று காண்கிறீர்களோ, அதை அதிக முயற்சியெடுத்து கற்றுக்கொள்ளுங்கள். தேவன் எந்தெந்த விதங்களில் உங்களுடைய காரியங்களை ஆசீர்வதிக்கிறாரோ, அந்தந்த வழிகளிலேயே நீங்கள் தொடர்ந்து செய்து, அதில் குறிப்பிட்ட பகுதியிலே முன்னேறி செல்லுங்கள். அப்போது, உங்களால் எதை சிறப்பாக செய்ய முடியும் என்பதை நீங்களே உங்களைக்குறித்து அறிந்துகொள்ளுவீர்கள். அதில் அதிகமாய்

தேர்ச்சியடைவீர்கள். ஆனாலும், புதிய கலைகளை நீங்கள் கற்றுக்கொள்ளக்கூடாது என்று சொல்லவில்லை. ஒரு போதகர் என்பவர், எல்லா துறைகளிலும், அனுபவமுடையவராக இருக்கவேண்டியது அவசியம். ஏனெனில், போதகரைப் பொறுத்தவரை, அவருக்கு சபை நிர்வாகம் முழுவதும் இருக்கிறது. மக்களுடைய ஆத்துமாக்களை கண்காணிக்கிற பொறுப்பு, அவர்களுக்காக ஜெபிக்கிறது, மனதிறங்குகிறது, உதவிசெய்கிறது போன்ற அனைத்தையும் செய்யவேண்டும். உலக விஷயங்களிலும் அவர்களுக்கு ஆலோசனை கொடுத்து நடத்துவது, போன்ற பல பணிகள் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. ஆகவே, அதையெல்லாம் செய்யக்கூடிய அளவுக்கு உங்களுக்கான திறமையை வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாய் இருக்கிறது. *2 தீமோ.2:14-ம்* வசனம் இவ்விதமாய் சொல்கிறது, 'நீ வெட்கப்படாத ஊழியக்காரனாயும், சத்திய வசனத்தை நிதானமாய், பகுத்து, போதிக்கறவனாயும், வெட்கப்படாத ஊழியக்காரனாயும், சத்திய வசனத்தை நிதானமாய் பகுத்து, போதிக்கிறவனாயும், உன்னை தேவனுக்கு முன்பாக, உத்தமனாக நிறுத்தும்படி ஜாக்கிரதையாய் இரு' என்று பவுல் எழுதுகிறார். ஆக, நீ வெட்கப்படாத ஊழியக்காரனாக இருக்கவேண்டும். எந்த இடத்திலேயும், நீ வெட்கம் அடையக்கூடாது, தலைநிமிர்ந்து நிற்கவேண்டும். சத்திய வார்த்தையை நிதானமாக பகுத்து போதிக்கிற, அந்த கிருபையுடையவனாய் இருக்கவேண்டும். ஆகவே, ஒரு போதகருக்கு, நன்றாக பிரசங்கிக்க தெரியவேண்டும், வேத வசனத்தை நன்றாக கற்றுக்கொண்டு, அதை தெளிவாக பிரசங்கிக்க வேண்டும். சரியாக போதிக்கவில்லை என்றால், நாம் மக்களுடைய விசுவாச வளர்ச்சிக்கு தடைக்கல்லாக இருக்கிறோம் என்று அர்த்தம்.

ஒரு பள்ளியில் பணிபுரிகிற ஆங்கில ஆசிரியர், சரியான முறையில் ஆங்கிலத்தை கற்றுக்கொடுக்கவில்லை என்றால், அந்த பிள்ளைகள் எல்லோருமே, ஆங்கிலத்தில் பலவீனமாகத்தான் இருப்பார்கள். அவர்களுக்கு வாசிக்கத் தெரியாது. இலக்கணம் தெரியாது, நல்ல மதிப்பெண்கள் எடுக்கமாட்டார்கள். ஆக, ஒரு வகுப்பினுடைய எல்லா பிள்ளைகளின் படிப்பையும் கெடுத்தது யார்? ஒரு ஆசிரியர். அதேபோலத்தான், சபைக்கு வருகிற மக்களை ஆவிக்குரிய ரீதியில் வளர்ச்சியடைவதற்கு தடையாக இருப்பது யார்? நாம் தான், ஊழியர்கள்தான், போதகர்கள்தான். ஏன் அவ்வாறு என்றால், வேதம் தானே, நமக்கு அது நமக்கு நன்றாகத்தெரியும் என்று எளிதாக நினைக்கிறோம். ஆனால், நம்முடைய காரியம் என்றால், எவ்வளவு சிறப்பாக செய்ய யோசிக்கிறோம்? உதாரணமாக, ஒரு வியாபாரத்தை செய்கிறீர்கள் என்றால், என்னிடம்தான், சிறந்தது இருக்கவேண்டும். என்னுடைய தயாரிப்புதான் முதலிடத்தில் இருக்கவேண்டும் என்றெல்லாம் நினைக்கிறோம். ஊழியத்திலேயும் அதே மாதிரியான ஆர்வம் இருக்கவேண்டும். இது என் சபை, என் ஆத்துமாக்கள், நான் இவர்களை சிறந்த விதத்தில் வளர்க்க வேண்டும் என்று ஆர்வம் கொள்ளவேண்டும். அது கர்த்தரால் அங்கீகரிக்கப்படுகிற ஊழியமாக இருக்கிறது. ஏனெனில், இங்கே சொல்லப்படுகிற வார்த்தையை நான் உங்களுக்கு கூற விரும்புகிறேன்,

அர்த்தத்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். உன்னை தேவனுக்கு முன்பாக, உத்தமனாக நிறுத்தும்படி ஜாக்கிரதையாய் இரு என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதை நாம் ஆங்கிலத்தில் இவ்வாறு வாசிக்க முடியும், 'Do your best to present yourself to God an approved worker. Who has nothing to be as same are handling the word of truth with precision' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. Do your best. நீ சிறந்த விதமாகச் செய், எந்த விஷயத்தில் என்றால், தேவனுடைய காரியத்தில். அவ்வாறு செய்து அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஊழியனாக இரு என்று வசனம் கூறுகிறது. நீங்கள் தேவனுக்கு முன்பாக, குற்றமற்ற, உத்தமாக நிறுத்தப்படுவதற்கு, சிறந்ததைச் செய்யுங்கள். உங்களுடைய சிறந்த காரியத்தை, இல்லாவிட்டால், சிறந்த விதத்தில் எதையும் செய்யுங்கள் என்ற அர்த்தத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஆகவே, இதற்கு நீங்கள் உங்களை அர்ப்பணியுங்கள். எதைச் செய்தாலும், தேவனுடைய பணியில் சிறப்பாய் செய்வேன் என்ற உறுதியோடு செயல்படுவோம். உங்களுக்கு எதைச் சிறப்பாக செய்ய முடிகிறதோ, அதை கணக்கிட்டு, மதிப்பிட்டு, அதில் தேர்ச்சி பெறுங்கள். அதேவேளையில், வேறெந்த காரியத்தையும் புதிதாக கற்றுக்கொள்ள மாட்டேன் என்று இருக்காதீர்கள், உங்களால் எல்லாவற்றையும் செய்ய முடியும். குறிப்பாக சொன்னேன், ஒரு மேய்ப்பன், ஒரு போதகன், ஒரு ஊழியன் எல்லா துறையிலும் அவன் அறிவு பெற்றவனாக இருந்தால்தான், அது சபை முழுமையான வளர்ச்சியைப் பெற முடியும். நீங்கள் எந்த பகுதியில் பெலவீனமாக இருக்கிறீர்களோ, அதே பகுதியில், அந்த சபை முழுவதும் பெலவீனமாய் மாறிவிடும். ஆகவே, நீங்கள் மாதிரியாக இருந்து செயல்படுங்கள் என்று கற்றோம்.

நான்காவது, ஊழியர் என்பவர் வளைந்துகொடுக்கிறவராய் இருக்க வேண்டும். சில விஷயங்களில் விட்டுக்கொடுத்து, சூழ்நிலைக்கேற்றபடி செயல்பட வேண்டும். இன்று அநேகர் வளைந்து கொடுக்கிறது இல்லை. மூத்த ஊழியர் ஒருவர் இவ்வாறு சொல்வார், வளைந்துகொடுக்கிறவர்கள் பாக்கியவான்கள், அவர்கள் முறிந்துபோவதில்லை என்பார். வேத வசனம் மாதிரியே இருக்கிறதல்லவா? ஆமாம், வளைந்து கொடுக்கிறவர்கள், பாக்கியவான்கள், அவர்கள் முறிந்துபோக மாட்டார்கள். சிலர், தான் பிடித்த முயலுக்கு மூன்றே கால்தான் என்று பிடிவாதமாக சொல்வார்கள். அதுவும் இந்த மீட்பு பணிக்கு வருகிறவர் மிகவும் கவனமாக இருக்கவேண்டும். உங்களை நம்பி ஒரு பெரிய மந்தையை கர்த்தர் தரப்போகிறார், தருகிறார். அநேகரை மேய்க்கும்போது, பெருமையடைவதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது. இல்லாவிட்டால், நான் சொல்லுகிற அனைத்தையும் அவர்கள் செய்ய வேண்டுமென்றதொரு எண்ணம் வருவதற்கு அதிக வாய்ப்பிருக்கிறது. அதில் அநேகர் மாட்டி சிக்கிக்கொள்கிறதை நாம் பார்க்கிறோம். ஏனெனில், தகுதியில்லாத நமக்கு மிகப்பெரிய பொறுப்பை தருகிறார். யார், உங்களது பேச்சைக்கேட்டு, உங்களுக்கு

பின்னால் வருவார்கள், கொஞ்சம் யோசித்துப் பாருங்கள். ஒரு பெரிய மேலாளராக இருந்தால், ஒரு பெரிய கம்பெனியின் முதலாளியாக இருந்தால்கூட, ஒரு கூட்டம் மதிக்கும். ஆனால், இதற்காக, இவ்வாறு தலையாட்டிக்கொண்டு பின்னால் வரமாட்டார்கள். ஏனெனில், நீங்கள் கொடுக்கிற சம்பளத்திற்காக எந்தளவுக்கு மதிப்புகொடுக்க வேண்டுமோ, அந்தளவுக்கு மதிப்பு கொடுத்துவிட்டு, அவர்கள் போவார்கள், அவ்வளவுதான். அடிபணிந்து இருக்கமாட்டார்கள். ஆனால், கர்த்தருடைய அன்பினிமித்தம், வார்த்தையின் நிமித்தம், மெய்ப்பொருளை மதிக்கவேண்டும், அவர்களைக் கனப்படுத்தவேண்டும் என்பதினாலும், ஊழியத்தினிமித்தமும், அதிகமாய் மதிக்கிற ஒரு கூட்டத்தை, உங்களுக்கு, எனக்கு கர்த்தர் தந்திருக்கிறார். ஆக, அவர்கள் அனைவருக்கும் பொருத்தமானவர்களாக நடக்க வேண்டும், இல்லையா?

எனவே பெருமையில்லாதவர்களாக காணப்பட்டு, இணக்கமுள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டியது அவசியம். அதாவது, வளைந்துகொடுக்கிற ஒரு வாழ்வு உங்களுக்கும், எனக்கும் இருக்கவேண்டும். அதை இப்பொழுதே நீங்கள் கற்றுக்கொடுக்க வேண்டும். வளைந்து கொடுத்தல் என்பதற்கான அநேக வேத வசனங்கள் நமக்கு எடுத்துக் காட்டுகளாக இருக்கிறது. நமக்கொரு தாழ்ந்த சிந்தை வேண்டும். தன்னைத்தான் தாழ்த்துகிறவன், உயர்த்தப்படுவான் என்று இயேசு அடிப்படையானதொரு முக்கியமான காரியத்தைச் சொல்லி இருக்கிறார். தலைவனாக இருக்க விரும்புகிறவன், கடமையுணர்வுள்ளவனாக, தாழ்மையுள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டும். ஏனெனில், அந்தளவுக்கு இறங்கி போகிற ஒரு இணக்கமான, விட்டுக்கொடுக்கிற ஒரு இடத்திற்கு வருகிறவன்தான் ஒரு ஊழியன், அது சபையை சிறப்பாக கட்டியெழுப்புவதற்கு உதவி செய்யும். ஆகவே, இயேசுகிறிஸ்துவின் பண்பைப் பாருங்கள். அவர் ஒரு மேய்ப்பனாக, போதகராகயிருந்தபோதும் கூட, தேவனுடைய குமாரனாக இருந்தபோதும்கூட, ஒரு மாபெரும் அற்புதத்தையும், அடையாளத்தையும் செய்து, திரளான கூட்டத்தை தன்பின்னே வரக்கண்ட, இயேசுகிறிஸ்து எப்படியிருந்தார், பாருங்கள். சீலையைக் கட்டிக்கொண்டு, தன்னுடைய சீஷர்களின் பாதங்களை கழுவத் தொடாங்கினார். உங்களுக்கு அவ்வளவு தூரம் தாழ்மை இருக்கவேண்டுமென்று கர்த்தர் எதிர்பார்க்கிறார்.

பிரியமானவர்களே, தப்பாக நினைக்காதீர்கள், அது இருக்கவேண்டும், ஆனால், குறைந்தது பெருமையில்லாதவர்களாய், ஆத்துமாக்களை எப்படியாவது கரை சேரவேண்டும் என்ற பாரத்தோடு, நீங்கள் காணப்படவேண்டும் என்று அவர் எதிர்பார்க்கிறார். அதற்கு நீங்கள் ஆயத்தப்படுங்கள், அதுதான் உங்களது வாழ்க்கையில் இன்னும் உயர்த்துகிற ஒன்றாய், வேதம் சொல்கிறதுபோல, உங்களை தாழ்த்துகிறதுபோது, உயர்வு ஏற்படும். ஏற்றவேளையில், இன்னும் உயர்த்தப்பட்ட இடத்திலே வைக்கப்படுவீர்கள். நீங்கள் சொல்கிறது, இன்னும் அதிகமாய் மதிப்பார்கள், செயல்படுவார்கள், கிறிஸ்துவிலே

வளர்வார்கள், இந்த மாபெரும் பாக்கியத்தை, நீங்கள் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும். இந்த காலகட்டத்திலே உருவாகுகின்ற, ஆயத்தப்படுகிற நீங்கள் இதையெல்லாம் இப்போதே கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இப்போது கற்றுக்கொள்ளாத விஷயங்கள், பின்னாளில் வரவே வராது. பிறகு, ஊழியத்திலே இறங்கிய பிறகு, நீங்கள் கற்றுக்கொள்வதற்கு வாய்ப்புகள் குறைவு. இப்பொழுதே ஜெபத்தோடு, ஒரு உறுதியாக கர்த்தாவே என்னை எந்தளவுக்கு உயர்த்துகிறீர்களோ, அந்தளவுக்கு கர்த்தாவே, நான் தாழ்ந்த சிந்தையோடு காணப்படுவேன் என்று மட்டுமல்ல, நான் வளைந்துகொடுப்பேன். சபையை வளர்த்து கொடுப்பதற்காக, என்னுடைய கருத்துக்களை சில இடத்திலே விட்டுக்கொடுக்க வேண்டுமானால், அங்கேயும் விட்டுக்கொடுக்கிறேன். என்னால் இடையூறு வருகிறது என்றால், அந்த கருத்தை நான் விட்டுக்கொடுத்து, சபை வளர்ச்சிக்காக, மக்களுடைய பக்தி விருத்திக்காக, என்ன செய்ய வேண்டுமோ, அதை நான் செய்வேன். இப்பொழுதே என்னை ஒப்புக்கொடுக்கிறேன் என்று, நீங்கள் ஒப்புக்கொடுத்து, வளரவேண்டியது அவசியம்.

ஐந்தாவது காரியம், நாம் சுயத்திற்கு மரித்தவர்களாக இருக்க வேண்டும். பொதுவாக, நீங்கள் இதை அறிந்திருப்பீர்கள், ஆனாலும் முக்கியமான சத்தியம் என்பதினால், மீண்டும் உங்களுக்கு நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். சுயத்திற்கு மரித்த வாழ்வு, அவர்களே சீஷர்கள். ஆகவே, ஒரு சீஷனாக நாம் நிச்சயமாய் இருக்கவேண்டியது அவசியம், விசுவாசிகளாய் இருப்பது பெரிய காரியமல்ல. விசுவாசிகள் என்றால் யார்? தங்களுடைய இலாபத்திற்காக இயேசுவை நம்புகிறவர்கள். வேதவசனத்தை தங்களுக்கு ஏற்றபடி மாற்றியமைக்க விரும்புகிறவர்கள், எனக்கென்ன இலாபம் என்று நினைக்கிறவர்கள். அவர்கள்தான் விசுவாசிகள். ஊழியம் செய்தால், எனக்கு என்ன இலாபம்? வேதம் வாசித்தால், எனக்கு என்ன இலாபம்? அதைச்செய்த எனக்கு, கர்த்தர் என்ன தருவார்? அதாவது, உலகப்பிரகாரமாய் சிந்திக்கிற விஷயத்தைப் பற்றி சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார். தேவனிடத்தில் ஆசீர்வாதத்தை எதிர்பார்க்கிறது நல்ல விஷயம், அதைப்பற்றி நாம் குறைசொல்ல முடியாது. ஆனால், இதைச் செய்தால், எனக்கு கர்த்தர் என் கடனை மாற்றுவாரா? எனக்கு இலட்சம் தருவாரா? கோடி தருவாரா? என்று நினைக்கிற நினைப்புகள் தவறு. எதை எடுத்தாலும் ஆசீர்வாதத்தை பண விஷயத்தில் அளவுகோலாய் கொள்ளக்கூடாது. பணம் தருவீரா? செல்வம் தருவீரா? என்று உலக விஷயமாய் ஆசீர்வாதத்தை அளக்கிற அளவுகோலாய் எப்பொழுதும் கொள்ளக் கூடாது. உலக ஆசீர்வாதம் என்பது ஒரு பகுதிதான். ஆனால், உண்மையான ஆசீர்வாதம் என்பது என்ன? தேவ வல்லமையோடு, வரங்களோடு, அவருடைய சித்தப்படி, அவருக்காய் வாழ்வதுதான் ஆசீர்வாதம். அவர் சொன்ன இடத்திலிருந்து, அவர் சொன்ன விதமாய் ஊழியம் செய்வதுதான் ஆசீர்வாதம். அவர் சித்தம் செய்கிறவர்கள்தான் பரலோகம் போகமுடியும். அதைவிடுத்து, ஆண்டவரிடத்திலே நான் இவ்வளவு ஜெபித்ததால், எனக்கு இத்தனை இலட்சங்களை, கோடிகளை தந்தார். ஆகவே, கர்த்தாவே என் ஜெபத்தையெல்லாம்

கேட்டீர் அல்லவா? இவ்வளவாய் ஆசீர்வதித்து, எங்களது ஊரிலியே பெரிய பணக்காரனாய் வைத்தீர் அல்லவா? என்னை பரலோகத்துக்கு கொண்டுபோய்விடும் என்று சொல்லி கேட்க முடியாது பிரியமானவர்களே.

தேவ சித்தம் செய்தவர்கள்தான் பரலோகம் போகமுடியும். நீங்கள் ஜெபம் பண்ணுவதெல்லாம் கிடைத்துவிட்டது என்பதற்காக, கர்த்தர் நீங்கள் செய்வதையெல்லாம் அங்கீகரிக்கிறார் என்று எடுத்துக் கொள்ளாதிருங்கள். அதுதான் இன்றைக்கு நடக்கிற பெரிய தவறு. நாம் ஜெபம் செய்வதை எல்லாம் அவர் கேட்கிறார், இல்லையா? ஆகவே, அவர் என்னுடைய காரியங்களையெல்லாம் அங்கீகரிக்கிறார், என்று நினைக்கிற தவறைச் செய்து விடுகிறோம். அவர் மிகவும் தாராள மனதுள்ள தேவன், நம்முடைய தேவன். உங்களை ஒரு பெரிய கோடீஸ்வரன் என்று கருதி, கொஞ்சம் கற்பனை செய்து பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். உங்களுக்கு ஏகப்பட்ட சொத்து இருக்கிறது. எனவே, இந்த நிலையில், ஒரு ஏழை மனிதன் உங்களிடத்தில் வந்து, ஐயா, ஒரு 100 ரூபாய் தாருங்கள், பசியாக இருக்கிறது என்று கேட்டால், நீங்கள் அதை எடுத்து கொடுக்கிறது, கடினமான விஷயமாக இருக்காது. ஏனெனில், பரிபூரணமாக இருக்கிறீர்கள். அதேபோலத்தான், நம்முடைய தேவன். இந்த பூமியும், அதன் நிறைவும் கர்த்தருடையது, எல்லாமே அவருடையதுதான். அவரிடத்தில் நீங்கள் கேட்கிற ஆசீர்வாதத்தை, அவர் தருகிறது சாதாரண விஷயம். ஆக, பெறுகிற ஆசீர்வாதங்களைக் கொண்டு, கர்த்தர் என்னுடைய செய்கைகளை அங்கீகரிக்கிறார் என்று எண்ணுவது தவறான விஷயம். ஆகவே, சீஷன் என்றதொரு இடத்திலே, நீங்கள் இருக்க வேண்டும். குறிப்பாக, நீங்கள் ஊழியம் செய்யப் போகிறவர்கள், சீடனாக இருக்கவேண்டும், தேவசித்தம் செய்கிறதை பாக்கியமாய் கொள்கிறவன்தான் சீஷன். குரு எங்கு சென்றாலும், பின்பற்றுகிறவன்தான் சீஷன். சிலுவை சுமந்துகொண்டு கிறிஸ்துவின் பின்னே போகிறவன்தான் சீஷன். ஒருவன் என்னைப் பின்பற்றிவர விரும்பினால், அவன் தன்னைத்தான் வெறுத்து, தன் சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு, அனுதினமும் பின்பற்றக்கடவன் என்று இயேசு கூறியது உங்களுக்கு நினைவிலிருக்கும். ஆக, சிலுவையில் தன்னை அறைய ஒப்புக்கொடுத்தது போன்ற சுயத்திற்கு மரித்த ஒரு சீஷனாய் நீங்கள் கட்டாயம் மாறவேண்டும்.

பிரியமானவர்களே, எல்லாம் அவர் கிருபையென்று சொல்கிற இடத்தில் நீங்கள் வளரவேண்டும். நான் செய்தேன் என்று ஒருபோதும் உங்களது மனதிலிருந்து, வாயிலிருந்து வராதபடி காத்துக்கொள்ளுங்கள். என் மகிமையை, வேறொருவருக்கும் கொடேன் என்றெல்லவா கர்த்தர் சொல்கிறார். ஆக, நீங்கள் அவருடைய மகிமையை எடுத்துக் கொண்டீர்களானால், நான் செய்தேன். நான் ஜெபித்ததினால்தான், இது நடந்தது என்று, ஒருவிதமாய், நீங்கள் உங்களை அறியாமலே, ஒரு பெருமையில் வாழ்ந்தீர்களானால், நீங்கள் தேவனுடைய மகிமையை எடுக்கிறீர்கள் என்று அர்த்தம். அவருக்கு கொடுக்க

வேண்டிய கனத்தை, நீங்கள் எடுக்கிறீர்கள் என்று அர்த்தம். ஆகவே, கர்த்தாவே, நான் அப்பிரயோஜனமான ஊழியக்காரன், நான் செய்யவேண்டியதைச் செய்தேன், எல்லா மகிமையையும், கனத்தையும் உமக்கு செலுத்துகிறேன் என்று சொல்லி, மனதார மகிமையை கர்த்தருக்கு செலுத்த பழகிக்கொள்ள வேண்டும். உங்களை, நீங்கள் யோவான் சொன்னதுபோல், நான் சிறுகவும், அவர் பெருகவும் வேண்டும் என்று கருத வேண்டும். அதாவது, நீங்கள் குறுகிக்கொண்டே போகவேண்டுமானால், உங்களை தாழ்த்திக்கொண்டே அவர் நாமத்தை உயர்த்திக்கொண்டே போகவேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஊழியர்களே, சிறந்த சாதனையை செய்வார்கள். தன்னைத்தான் வெறுத்து என்று சொல்கிறதின் அர்த்தம் என்ன? நம்முடைய சுயத்திற்கு வெறுத்து, நம்மை இரண்டாவது இடத்திலே வைத்து, கர்த்தரை முதலிடத்திலே வைக்கிறதின் பெயர்தான், சுயத்திற்கு சாகுதல் என்று பொருள்படும். ஆக, அனுதினமும் சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு போகிறதுதான், அதனுடைய அர்த்தம். அவரை முக்கியப்படுத்த வேண்டும், மேன்மைப்படுத்த வேண்டும், நம்மை இரண்டாவது இடத்தில் வைக்கவேண்டும்.

தேவ திட்டம் எதுவோ, அதை முதலிடத்தில் வைக்கவேண்டும். என்னுடைய மனதிலே தோன்றுகிற ஆசைகள் என்னவென்றால், நான் ஊழியத்தில்கூட இப்படிச் செய்தால் நன்றாக இருக்கும், அப்படிச் செய்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று நினைக்கிற காரியத்தைக் கூட இரண்டாவது இடத்தில் வைத்தே, ஆசீர்வாதத்தை பெறுவேன். அதுதான், சுயத்திற்கு மரித்த வாழ்வு. இதற்கு ஒரு மேய்ப்பன், முதலாவது தம்மை, ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டியது அவசியம். சுயத்திற்கு மரிக்காத போதகர்களால்தான் இன்று அநேக பிரச்சனைகள். சபைகளிலே நான் சொல்லி, அவன் கேட்க மாட்டேன் என்கிறான் என்பதாக போதகர்கள் தவறாக நினைக்கிறார்கள். அனைவரையும் நாம் குறைசொல்ல முடியாது, சிலரைச் சொல்கிறோம். இவற்றையெல்லாம், நாம் புரிந்துகொள்வதற்காகத்தான் கற்றுக்கொண்டு இருக்கிறோம். அதற்காக நாம் சொன்னதை, சபையார் கேட்கக்கூடாது, கீழ்ப்படியாமல் இருக்கட்டும் என்ற அர்த்தத்திலே இவற்றை சொல்லவில்லை. போதகர், தான் சொல்கிற சில விஷயங்களைக் காட்டிலும், சபையார் சொல்கிற விஷயம் ஒரு விதத்தில் மிகவும் தேவையானதாக இருந்தால், அதை சந்தோஷமாக ஏற்றுக்கொள்கிற மனது நமக்கு வேண்டும். நாம் சொன்னால் போதகர் நலமாயிருந்தால், ஏற்றுக்கொள்வார் என்ற இடத்தில் நீங்கள் இருக்கவேண்டியது அவசியம். ஆக, என் சுய நன்மதிப்பு, நான் சொன்னது என்ன ஆகும் என்று உலக மனிதர்கள்போல் சிந்திக்காதபடி, என்னுடைய வார்த்தையைவிட கர்த்தரின் வார்த்தையை ஜெபித்து முடிவு எடுக்கிற காரியம் சபையின் நலனைக் காப்பதற்கு மிகவும் முக்கியம். சுயத்திற்கு மரித்த நல்ல போதகர்களாய் நீங்கள் ஆயத்தப்பட வேண்டியது அவசியம் பிரியமானவர்களே.

ஆறாவது காரியம், பொறாமைக்கு உங்களை விலக்கிக் காத்துக் கொள்ளுங்கள். *1 கொரி. 13:4*-ம் வசனம், 'அன்புக்கு பொறாமையில்லை' என்று கூறுகிறது. இந்த வசனத்தை நாம் அறிந்திருந்திருந்தோமானால், நம்மில் உண்மையிலேயே தெய்வ அன்பு நிறைந்திருக்கும். ஏனெனில், தெய்வ அன்பு உங்கள் இருதயங்களில் ஊற்றப்பட்டிருக்கிறதே என்று பவுல் மூலமாக ஆவியானவர் கூறுகிறார். அந்த தேவ அன்பு ஊற்றப்பட்டு இருப்பது உண்மையென்றால், அந்த அன்புக்கு பொறாமை இருக்காது. ஆனால், பொதுவாக நமக்கு பொறாமை வருகிறது. உலக விஷயத்திலிருந்து வந்துவிட்டோம். ஆனால் ஊழியத்தில்கூட பொறாமைப்படுகிற மக்களாய் சிலர் உருவாகி இருக்கிறதைப் பார்க்க முடியும். அவரெல்லாம் என்ன ஊழியர்? என்னமோ அப்படி, இப்படி என்று பேசுகிறார், பெரிய பேனர் எல்லாம் வைக்கிறார். பெரிய அளவில் முன்னேறியிருந்தால், பந்தாவெல்லாம் காட்ட வேண்டுமா? என்ன, என்றெல்லாம் மக்கள் மத்தியிலேயே நாம் அவரைப் பற்றி குறை கூறுகின்றோம். அவர்மேல் உள்ள கோபத்தினால், ஒருவர்மீது உள்ள பொறாமையினால், எரிச்சலினால், நல்லவிதமாய் அவரைப் பற்றி கூற முடிவதில்லை. நாம் இவ்விதமாய் கூறும்போது, என்ன நடக்கும் என்றால், உங்கள் முன்னே இருக்கிற விசுவாசிகள், உங்களை தவறாக நினைப்பார்கள். இவ்விதமாக குறை கூறினதும், உடனே அந்த விசுவாசி இவர் இப்போதுதான் வளர்ந்து வருகிறார், அவரைப்போய், அந்த பாஸ்டர் ஏதோ ஒன்றைச் சொன்னார் என்று வையுங்களேன், அவர் சொல்வதை, அவரைப்பற்றி எனக்கு தெரியாதா? அவன் சின்ன வயதில் எப்படி இருந்தான், எனக்கு தெரியாதா? என்று பிறகு அந்த போதகர் உங்களைக் குறித்து குறை சொல்வார். ஆக, மாற்றி, மாற்றி இரண்டுபேருடைய குறையையும் பற்றி, யாரிடம் சொல்வீர்கள் என்றால், சபையிலுள்ள விசுவாசிகளிடம். அங்குள்ள விசுவாசிகள், அதைப்பற்றி யோசிப்பார்கள், இரண்டு போதகர்களும் சரியில்லையே என்று சிந்திக்கும்போது, அவர்கள் தங்களுடைய விசுவாசத்தை விட்டே போய்விடுகிற நிலையைத்தான் இன்றைக்கு அநேக சபைகளில் பார்க்கிறோம்.

நாமே நம்முடைய அழிவுக்குக் காரணமாய் இருக்கிறோம். பிரியமானவர்களே, குறை கூறக்கூடாது, குறிப்பாக பொறாமை இருந்தால், ஒருவரைப் பற்றி குறை கூறுகிற நிலை வந்துவிடும். அதனால் நம்முடைய சந்தோஷம் பாதிக்கப்படும் என்பதையும் நீங்கள் மறந்து போகக் கூடாது. அந்த சபை, அந்த ஊழியம், பெரிதாக இருக்கிறது, நாம் இங்கு இருப்பது, ஒன்றும் பலன் தராது என்றோ, அல்லது குறைந்த விசுவாசிகள் இருக்கின்ற சபையைக் குறித்து, ஆத்துமாக்கள் அங்கில்லை, அவர் என்னதான் செய்கிறார்? என்றோ, அல்லது ஓ, அந்த சபையில் என்ன பணம் கொட்டுகிறது, வேன் வைத்து விசுவாசிகளை சபைக்கு கொண்டுவருகிறார்கள், என்று அவற்றைப் பற்றி ஏதோவொரு விதத்தில், நாம் பொறாமையினால் பேசும்போது, சிந்திக்கும்போது, நம்முடைய மகிழ்ச்சிதான் பறிபோகும் என்பதை மறந்து போகாதீர்கள். உலகத்திலேயே நீங்கள்தான், பரிதாபமான மனிதராய்

மாறிப்போவீர்கள் என்று மறந்து போகாதீர்கள். நல்ல போதகராய் உருவாகுங்கள். எந்த சபையில் ஆத்துமாக்கள் இருந்தால் என்ன? அல்லது இல்லாவிட்டால் என்ன? கர்த்தர் ஆத்துமாக்களை அங்கே ஏற்படுத்தி கொடுக்கிறார், அவர் அங்கிருந்து வளரட்டும், நல்லது. எனக்கென்று கர்த்தர் ஆத்துமாக்களைத் தருவார் என்ற விசுவாசத்தோடு ஒரு போதகர் பேச வேண்டும், நினைக்க வேண்டும். அதுவே நல்ல ஆரோக்கியமான ஊழியத்தை உங்களுக்கு தரும் பிரியமானவர்களே. இவ்விதமாக பொறாமையானது உங்களிடமிருந்து நீக்கப்பட வேண்டுமென்றால், நீங்கள் அன்புள்ளவர்களாய் இருக்கவேண்டும். கிறிஸ்துவுக்குள் அனைவரையும் சகோதரர்களாய் கருதுகிற அனுபவம் இருந்ததானால், அவர்கள் நன்றாக இருக்கட்டும், என்ற எண்ணம் உங்களுக்கு உண்டாகவேண்டும். அந்த சபை வளரட்டும், எப்படியாவது, விசுவாசிகள் பரலோகம் வந்து சேரட்டும் என்ற பாரம்தான் உங்களுக்கு இருக்கும் பிரியமானவர்களே.

ஏழாவது காரியம், சில காரியத்தை சிறப்பாக செய்யவேண்டும், சில காரியத்தை முடிந்தவரை செய்யவேண்டும். அதில் வித்தியாசத்தை நீங்கள் உருவாக்க வேண்டியது அவசியம். சபையிலே, எல்லா காரியத்தையும், நீங்களே செய்துவிட முடியாது. சிலர் அப்படித்தான் நினைக்கிறார்கள், எல்லாவற்றையும் நான்தான் செய்யவேண்டும். சபையை திறந்துவிடுவதிலிருந்து, அதைப் பெருக்கி, அங்கு பாய் போடுகிறது, மேஜையை தயார் செய்வது போன்ற எல்லாவற்றையும் நான்தான் செய்வேன் என்று கூறுகிற சில போதகர்களை நாம் பார்க்க முடியும். அவ்வாறெல்லாம் செய்யவேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை. ஏனெனில், ஊழியத்தில் மற்றவர்களுக்கு வாய்ப்பு அளிப்பது அவசியம். எல்லாவற்றையும் நீங்கள் செய்யும்போது, சிறப்பாய் செய்ய முடியாது. எனக்கு ஒரு போதகரைத் தெரியும். அவர் பெரியதாக ஒரு கூட்டத்தை நடத்த விரும்பி, செய்தியும் கொடுக்க வேண்டுமென்று நினைப்பார். அதேவேளையில், வருகிற அனைவருக்கும், அவர்தான் சமையலும் செய்ய வேண்டும் என்பார். எப்படியிருக்கும் என்று யோசித்துப் பாருங்கள். மேலும், எங்கள் ஊருக்கு அருகிலுள்ள ஒரு போதகர், தன்னுடைய சபைக்கு வெளியூரிலிருந்து அநேகரை அழைத்து வருவார். ஆனால், சபையின் ஆராதனையை நடத்த மற்றொருவரை நடத்த சொல்லிவிட்டு, அவர் சமையல் வேலையைப் பார்த்துக்கொண்டு இருப்பார், காய்கறிகளை வெட்டிக்கொண்டு இருப்பார். பின்பு, செய்துகொண்டிருந்த வேலையை தடபுடலாக முடித்துவிட்டு, செய்தி வேளைக்காக ஓடி வருவார். அவருடைய செய்திவேளை எவ்வாறு இருக்கும் என்று சிந்தித்துப் பாருங்கள். அவர் பிரசங்கத்தை கோட்டை விட்டு விடுவார். கர்த்தர் தந்த செய்தியை சரியாக சொல்ல முடியாது. ஏனெனில், மூன்று நாளைக்கு முன்பிருந்தே, பெரிய கூடுகைக்கான ஆயத்த வேலைகளைச் செய்ய ஆரம்பித்து விடுவார், விறகு வாங்குவது முதற்கொண்டு, எல்லாவற்றையும் அவரே கவனம் செலுத்தி, கடைசியில் முக்கியமாக செய்யவேண்டிய, அந்த வேத வசன பிரசங்கத்தை சரியாக செய்யாமல் சொதப்பி விடுவார். எவ்வளவு

நஷ்டம் பாருங்கள். சோறு ருசியாக இருந்து என்ன பிரயோஜனம், அதற்காகவா நீங்களும், நானும் ஊழியம் செய்ய வந்திருக்கிறோம்? நன்றாக சமைத்து, சாப்பாடு கொடுத்து, மக்களுக்கு விருந்து வைத்து அனுப்புவதற்காகவா நாம் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறோம்.

இவற்றையெல்லாம் குறைசொல்வதற்காக அல்ல, நடைமுறையில், செயல்பாடுகளை பார்த்து, அறிந்து, அதிலுள்ள விளைவுகள் இவ்வாறுதான் இருக்கிறது என்ற விபரத்தை, அனைவரும் பயன்பெற வேண்டுமென்பதற்காக இங்கு கற்பிக்கிறோம். ஒரு ஊழியனுடைய முக்கிய நோக்கம், மக்களுக்கு உணவு கொடுப்பதல்ல, வேத வசனத்தை போதித்து, மக்களை நல்வழிப்படுத்துவது அல்லவா? ஆக, அவ்வாறான சூழ்நிலையில், பணிகளை பிரித்து, பகிர்ந்து கொடுத்து, தலைவர்களை ஆங்காங்கே ஏற்படுத்த வேண்டியது அவசியம். தலைமைத்துவத்தில் வருகிறவர்கள்தான், பிறகு உங்களைப் பின்பற்றி, உங்களைப்போல அநேக காரியங்களைக் கற்றுக்கொண்டு, உங்களது சபை விரிவாக்கத்தின்போது, உதவி போதகர்களாய் அவர்களைப் பயன்படுத்துவதற்கு உதவியாய் மாறுவார்கள். காரணம், நீங்கள் பொறுப்பு கொடுத்து, எந்தளவுக்கு அவர்களை மிகவும் நேர்மையாக, அருமையாக நடத்துகிறீர்கள் என்பதை அவர்கள் பார்ப்பார்கள். போதகர் சொன்னார், ஆகவே அதைச் செய்யவேண்டும், நல்ல தேவ மனிதர் என்று கருதி, நீங்கள் சொல்வதற்காக, ஜெபித்து, தேவனுடைய அழைப்பை ஏற்றுக்கொண்டு, உங்களது ஊழியத்தில் உற்ற துணையாய் மாறுவார்கள். அவ்வாறு இல்லாமல், எல்லாவற்றையும், யாரையும் நம்பாமல், நீங்களே செய்துவிட்டு, தலைவர்களை உருவாக்காமல் விட்டுவிடுவீர்களானால், உங்கள் ஊழியத்தையும் சரியாகச் செய்யமுடியாது, வருங்காலத்தில் சபையில் ஊழியம் செய்வதற்கான நபர்களையும் ஏற்படுத்தாமல் போய்விடுவீர்கள். அதுபோல, நீங்கள் ஊழியத்தை சரியான முறையில் செய்யாது இருக்கிறீர்கள் என்று அர்த்தம். ஆகவே, நாம் மிகச் சிறப்பாக, சில காரியத்தைச் செய்தால் போதும் என்பதற்கான, ஒருசில மாதிரி பட்டியலை நீங்கள் தயாரிக்க வேண்டும். அதை குறிப்பாக சொல்ல வேண்டுமானால், அதிகாரப்பகிர்வு செய்வதை தெரிந்து வைத்திருக்க வேண்டும். உங்களுக்கு சபை ஆராதனையில், பாடல் நடத்த தெரியவில்லையென்றாலும், அல்லது நன்றாக நடத்த தெரிந்திருந்தாலும், அதற்கென்று சபையிலுள்ள திறமையானவர்களை ஏற்படுத்துங்கள். சபையிலுள்ள விசுவாச மக்கள் சபை நடவடிக்கையில் பங்கெடுக்க வாய்ப்பு கொடுங்கள். பாடலுக்கு, மற்றும் ஜெபவேளை கூட நடத்துவதற்கும், கொஞ்சம், கொஞ்சமாக பிரித்துக் கொடுத்தால், உங்கள் சபையிலே தலைவர்கள் உருவாகுவார்கள். மட்டுமல்ல, உங்கள் ஆராதனை வேளையானது, யதார்த்தமானதாக, உயிரோட்டமுள்ள ஆராதனையாக இருக்கும். எல்லோருமே விடுதலையோடு, மிகவும் ஆர்வமாக ஈடுபட்டு, தேவனுடைய பணியை செய்யவேண்டுமென்று, ஆர்வமாக வளர்க்கப்பட்டு, உங்களுடைய சபையிலே காணப்படுவார்கள். அவர்கள்தான், ஆத்துமாக்களை வெளியிலிருந்தும்

கொண்டுவருவார்கள். அங்கு சபை வளரும், வருகின்ற மக்களும் உண்மையான ஆர்வத்தோடு உங்கள் ஆராதனையில் பங்கு பெறுவார்கள்.

எட்டாவது காரியம், நீங்கள் அதிகமாய் வெளி பயணங்களை செய்ய வேண்டியது அவசியம். சபையார் அதனை நிறுத்துவதற்கு முற்படலாம். ஆனால், கர்த்தர் உங்களுக்கு தருகிற வாய்ப்பின் அடிப்படையில், வெளி மாநிலங்களுக்கோ, அல்லது வெளி தேசங்களுக்கோ சென்று வரவேண்டும். ஏனென்றால், ஊழியத்தினிமித்தம் அதிக பிரயாணம் செய்தவர்களின் மனது பரந்து விரிந்ததாய் மாறும். பல கலாச்சாரங்களைப் பார்க்கும்போது, பல மாநிலத்தின் நிலையைப் பார்க்கும்போது, தேசத்தின் நிலையைப் பார்க்கும்போது, அவரோடு பழகும்போது, உங்களுடைய மனம் மிகவும் விரிந்ததாய் மாறும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இது நடைமுறையான ஆலோசனையாகும். கர்த்தர் என்னையும் இலங்கை தேசத்திற்கும், அந்தமான் நிக்கோபார் போன்ற பகுதிகளுக்கு கொண்டுசென்று, அநேக ஊழியங்களைச் செய்ய வைத்தார். ஓமான் தேசத்திலும் ஊழியம் செய்ய கர்த்தர் கிருபை செய்தார். இந்த பகுதிகளிலே இருக்கும்போது இருந்த மனநிலையைக் காட்டிலும், வெளிதேசங்களெல்லாம் சென்று வந்த பிறகு, மனநிலை மிகவும் விரிவடைந்ததை என்னால் பார்க்க முடிகிறது, அதைத்தான் நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்.

ஆக, உலகம் முழுவதற்கும் இயேசு தேவை என்பதை அறிவீர்கள், மட்டுமல்ல உங்கள் மனநிலை சின்ன சின்ன காரியத்திற்கும் வருத்தப்படுகிற இடத்தில் இருக்காது. பரந்து விரிந்த மனதாய் மாறிவிட்டதால் எல்லோரையும் மிகவும் அழகாக நேசித்து நடத்துவீர்கள். அது உங்கள் சபை வளர்ச்சிக்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும் என்று ஒரு காரணத்தை நான் அறிந்ததை சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன். ஆகவே, கிறிஸ்துவை நீங்கள் பரந்த மனதோடு அறிவிக்கத்தக்கதாய் உங்கள் குணநலத்தை மாற்ற வேண்டும். ஏனென்றால் நற்குணத்தில், ஆவியின் கனி வெளிப்படும் என்று வேதம் சொல்லுகிறது. எனக்குள் பரிசுத்த ஆவியானவர் இருக்கிறார், வல்லமை இருக்கிறது, வரங்கள் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறது பெரிய விஷயம் இல்லை. நல்லகுணம் என்பது ஆவியின் கனிகளால் உங்களுக்கு உண்டாயிருக்க வேண்டும், அன்பு இருக்கவேண்டும். சந்தோஷம், சமாதானம், நீடிய பொறுமை, தயவு, நற்குணம், இச்சையடக்கம் போன்ற அனைத்தும் வந்திருக்கவேண்டும். அது வராமல், வல்லமை மட்டும் செயல்படுகிறதாய் இருக்க வேண்டுமென்று சிலர் அதைத்தான் முக்கியப்படுத்துகிறார்கள். கனி மிகவும் முக்கியம், அற்புதம் செய்யாமல்கூட பரலோகம் போகலாம், ஆனால் கனி இல்லாமல் பரலோகம் போக முடியாது. ஆக, எதை முக்கியப்படுத்தி நாம் வாழ்கிறோம் என்பதை நீங்கள் புரிந்து வாழவேண்டும் பிரியமானவர்களே.

ஒன்பதாவது காரியம், ஊழியத்தை இப்பொழுது செய்யுங்கள். ஊழியத்தை இப்பொழுது, இந்த நிமிடமே செய்ய ஆரம்பிக்க வேண்டும். அநேகர் சொல்லுவார்கள்,

கர்த்தர் அழைத்த பிறகு செய்ய ஆரம்பிக்கிறேன், பிறகு நான் புறப்பட்டு வட இந்தியா சென்ற பிறகு, ஊழியம் செய்ய ஆரம்பிப்பேன் என்பார்கள். ஒன்றைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும், இன்று ஊழியம் செய்யவில்லை என்றால், நீங்கள் பிறகு எப்போது ஊழியம் செய்யப்போகிறீர்கள். இங்கே எந்த பயிற்சியும் பெறாமல், எப்படி வட இந்தியாவிற்கு போன உடனே, தானாக வரும்? மிஷனெரி ஊழியம் என்று அனுப்பப்பட்டால், ஊழியம் வந்துவிடுமா? இல்லை. ஒரு மிஷனெரி பயிற்சியாக ஒரு 3 மாதம் பெற்றுவிட்டால், அதனால் ஊழியம் தானாக வந்துவிடுமா? இல்லை பிரியமானவர்களே. இன்று நீங்கள் ஊழியம் செய்ய வேண்டும், இப்போது இருக்கிற சபையில் ஞாயிறு பள்ளி எடுக்கவேண்டும், வாலிபர்கள் மத்தியில் ஊழியம் செய்யவேண்டும், பெரியவர்களுக்கு ஊழியம் செய்யவேண்டும், நோய்வாய்ப்பட்ட அந்த ஜனங்களை நீங்கள் சந்திக்கலாம். உங்களது சபையில் போதகர்கூட சென்று, சின்ன சின்ன தோட்ட வேலைகளை செய்தாலும், அதில்கூட நாம் செயல்படலாம், ஈடுபடலாம். எல்லாமே உங்களுக்கு உதவியாக மாறும், நாம் நினைக்கிறோம், தோட்ட வேலை என்பது மிகவும் எளிதான வேலை என்று நினைக்கிறோம். ஒரு செடியை வைத்து வளர்ப்பதற்கு எவ்வளவு காரியம் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அதை நீங்கள் இறங்கிசெய்து பார்த்தால்தான் தெரியும். ஆக, நாளைக்கு நீங்கள் உங்களது சபையில் ஒரு நல்ல தோட்டத்தை வைக்கவேண்டும் என்று நினைத்தால்கூட, இப்போது, நீங்கள் அந்த அறிவை, ஞானத்தை, பெலனை எப்படி அந்த காலகட்டத்தில், தோட்டத்தில், இந்தந்த செடிகளை எப்படியெல்லாம் வைக்கவேண்டும் என்று சற்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதைப்போல், வருங்கால ஊழியத்திற்காக, இப்பொழுதே கிடைக்கிற தருணங்களையெல்லாம் பயன்படுத்தி, சிந்திக்க வேண்டும், தூங்கி நேரத்தை வீணாக்கக்கூடாது என்றுதான் கர்த்தர் விரும்புகிறார். சுறுசுறுப்பாய் இருக்கிறவர்களுக்கு கர்த்தர் உதவுகிறார். ஆதாம், ஏவாளைப் படைத்து அவர்களை சும்மா, ஒரு தோட்டத்தில் வைத்து, கதை சொல்லிக்கொடுக்கவில்லை, தூதர்கள் கதை, தேவதைகள் கதை என்று சொல்லி, ஆடிப்பாடி மகிழப்பண்ணினவர் நம் தேவன் இல்லை. அவர் முதல் மனிதனையே பணிசெய்ய வைத்தவர், ஏதேன் தோட்டத்தை பண்படுத்த, பாதுகாக்க வைத்தார் என்று பார்க்கிறோம். பாவம் பிறப்பதற்கு முன்பேகூட, கர்த்தர் எதிர்பார்த்த விஷயம், மனிதன் செயல்பட்டுக்கொண்டே இருக்கவேண்டும், பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதுதான். உங்கள் சபையை பண்படுத்தவேண்டும், காக்கவேண்டும், உங்கள் சபையிலும் பயன்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது.

ஆகவே, நீங்கள் பணிபுரிந்துகொண்டிருக்க வேண்டும், இப்போது ஊழியத்திற்கு ஆயத்தப்படுகிற காலத்தில்கூட நீங்கள் ஒருவேளை போதகராக நியமிக்கப்படாமல் இருக்கலாம், அல்லது சுவிசேஷகனாக நியமிக்காமல் இருக்கலாம், எந்த ஊழிய பொறுப்பும்கூட கொடுக்காமல் இருக்கலாம். ஆனால் இந்த வேலையை செய்வதற்கு பொறுப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்பது அவசியம் இல்லை, நானே செய்ய வருகிறேன் என்று

ஞாயிறு பாடசாலையில் வகுப்புகளை நடத்த முன்வந்தால், யாரும் தடுக்கப்போகிறது இல்லை. இல்லையென்றால், ஊழியப்பயிற்சியை நீங்களே முதலாவது உருவாக்கிக் கொள்ளுங்கள். தேவனுக்கு இப்பொழுது ஊழியம் செய்யுங்கள். பிறகு என்று ஒருபோதும் சொல்லாதிருங்கள், பிறகு பார்ப்பேன், இந்த நாளுக்கு பிறகு செய்வேன் என்று சொல்லாதீர்கள். உங்களுக்கு சம்பளத்தோடுகூட வேலை கிடைக்கவில்லை என்றால், உடனே நாளைக்கு புறப்பட்டுப்போய் அந்த வேலையைப் போய் செய்கிறீர்கள் இல்லையா? ஆக, உங்களுடைய வேலை முக்கியமான விஷயமாய் இருந்தது. அதைப்போன்று தேவனுடைய வேலையும் எவ்வளவு முக்கியமான வேலையாக இருக்கிறது. கொஞ்சத்திலே உண்மையாக இருக்கிற மனுஷனைத்தான் கர்த்தர், அநேகத்திலும் அதிகாரியாக வைப்பார் என்பதுதான் சத்தியம். ஆகவே, இப்போதிருக்கிற கொஞ்ச காரியத்திலும் உண்மையாய் இருங்கள். உங்களுக்கு பெரிய காரியம், பெரிய பலனாக காத்திருக்கிறது. வேதாகம கல்லூரியில் பயில வேண்டியது அவசியம் பிரியமானவர்களே. இன்றைய காலகட்டத்தில் ஒருவேளை, வேதாகமக் கல்லூரி என்றவுடனே, அநேகர் அதை வெறுக்கிறார்கள். ஆனால் சரியான வேதாகமக் கல்லூரி நிச்சயமாய் நல்ல ஊழியர்களை உருவாக்குகிறது என்பதற்கு நாங்களே சான்று. ஏனென்றால் நான் எம்.ஏ.பி.எட். படித்து, ஆசிரியர் வேலை பார்த்தவன். ஆனால் கர்த்தர் எனக்கு ஊழிய அழைப்பை தந்தபோது, முழுநேர ஊழியத்திற்கு வந்தேன். அப்போது, தேவன் வேதாகம கல்லூரியில் படிக்கும் வாய்ப்பை எனக்கு கொடுத்தார். சிலர் என்னை உற்சாகப்படுத்தினபடியால், நான் அதை படிக்க முடிவுசெய்து, படித்தேன்.

உண்மையிலேயே, அதன் மூலமாக எவ்வளவு சிறந்த ஊழியர்களை உருவாக்க முடியும் என்று கற்றுக்கொண்டேன். ஆனபடியால்தான், அநேகர் ஒரு குறிப்பிட்ட ஊழியரிடம் மட்டும்தான் வேதாகமக் கல்லூரி பயிலவேண்டும், இது இல்லாமல் ஒவ்வொரு விசுவாசியும் வேதாகமக் கல்லூரியில் பயிலவேண்டும் என்ற மாபெரும் தரிசனத்தை கர்த்தர் எனக்கு கொடுத்தார். அதனால்தான், நாங்கள் ஆன்லைனின் கொண்டுவந்தோம். கர்த்தருடைய கிருபையினால், இன்று உலகம் முழுவதிலும் அநேகர் பயில கர்த்தர் கிருபை செய்திருக்கிறார். இந்த மக்களெல்லாம் இவ்வாறு ஆன்லைனில் வேதாகம கல்லூரி இல்லையென்றால், படிக்க மாட்டார்கள். இவர்களெல்லாம் நேரடி வேதாகம கல்லூரிக்கு கட்டாயமாக போக மாட்டார்கள். ஏனெனில் வேலையோடுகூட ஊழியம் செய்கிற மக்கள் நம்மிடத்தில் பயில்கிறார்கள். குடும்ப தலைவிகள், வாலிப தம்பி, தங்கைகள் எல்லோரும் படிக்கிறார்கள். ஆக, அவர்கள் நல்ல சீஷர்களை உருவாக்க வாய்ப்பாக மாறிவிட்டது. நான் என்ன சொல்ல விரும்புகிறேன் என்றால், நல்ல வேதாகமக் கல்லூரிகள் இருக்கிறது. நாங்கள் அதைச் செய்கிறோம், விசவாசத்தை தூண்டக்கூடிய, இரட்சிக்கப்பட்ட ஆவியின் அபிஷேகம் பெற்ற ஊழியம் செய்கிற மக்களை உருவாக்க முனைகிறோம். இறையியல் வழியாக வேதத்தை நாங்கள் ஆழமாகப் படிக்கப் போகிறோம். எல்லா விசுவாசிகளும் ஊழியம் செய்யவேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறோம். ஆக, நம்முடைய வேதாகமக்

கல்லூரி வேதாகமத்தை வலியுறுத்தி போதிக்கிறது. அதை படிக்கவைத்து, வேத அறிவைப் பெருக வைக்கிறது. அடுத்து, ஆவிக்குரிய ரீதியில் வளர்க்க தேவையான பாடங்கள் இருக்கிறது. சுவிசேஷகர்களாக, போதகர்களாக உருவாக்கக்கூடிய வேதாகம கல்லூரியாய், நம்முடைய கல்லூரி இருக்கிறது.

இதையடுத்து, இறையியல் வழியாக, சரியான பின்னணியோடு கற்றுக்கொள்ள சொல்லிக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆவியானவர் எந்த நோக்கத்தோடு வேத வசனத்தை கொடுத்தாரோ, அதை புரிந்துகொள்ள வைப்பதற்காக நாங்கள் முயற்சியெடுத்து, பாடங்களை வைத்திருக்கிறோம். எல்லாமே இறையியல் புத்தகங்கள் வழியாக, அருமையாய் கற்றுக்கொண்டு, அநேகர் கர்த்தருடைய ஊழியத்தை சிறப்பாக செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். வேதாகம கல்லூரியில் பயிலவேண்டும் என்ற வாஞ்சை, ஒரு போதகருக்கு, ஒரு ஊழியருக்கு தேவை. உங்களுக்காக, ஆன்லைனிலேயே நம்முடைய வேதாகமக் கல்லூரி செயல்படுகிறது என்பதை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். இங்கேயும் நீங்கள் அலையவேண்டியது இல்லை. பாடங்களை ஆன்லைனில் ஆடியோ வைத்திருக்கிறோம். உங்களுக்கு வசதிப்பட்ட நேரத்தில் கேட்டு, வீட்டிலேயே இருந்து, பரீட்சை எழுதி தபாலில் அனுப்பினால் போதும், கட்டணம், எங்கும் இல்லாத அளவுக்கு, குறைந்த கட்டணமே வைத்திருக்கிறோம். குறிப்பாக, நீங்கள் B.Th. படிக்க வேண்டும் என்று விரும்பினால், முதல் மாதம் ரூபாய் 185/- மட்டும் செலுத்தி, படிப்பை ஆரம்பிக்கலாம். இந்த கட்டணத்தை நீங்கள் மாதாமாதம் தொடர்ச்சியாக, 3 வருடங்கள் செலுத்தி, வீட்டிலிருந்தே படித்து, பட்டம் பெற்றுவிடலாம். இந்த கட்டணமானது, நுழைவு கட்டணம், மற்றும் தேர்வுக்கட்டணம் போன்றவற்றையும் உள்ளடக்குகிறது. ஆகவே, நீங்கள் ஒவ்வொரு மாதமும் வெறும் 185/- ரூபாய் மட்டும் செலுத்தி படித்துக்கொள்ளலாம். தேவனுடைய காரியத்தைக் கற்றுக்கொள்வதற்கு செலவழிக்க நாம் யோசிக்கவே கூடாது. இது ஆவிக்குரிய ரீதியில் வளர்வதற்கு உதவி செய்கிறது. நம்முடைய பிள்ளைகளை எல்கேஜி, யூகேஜி. படிப்பதற்கு 600 வரை மாத கட்டணம் செலுத்த தயாராக இருக்கிறோம். நாம் கர்த்தருக்குள் உருவாக ஒரு 185/- ரூபாயை மாதக்கட்டணமாக கொடுத்து, B.Th. படிப்பதற்கு நாம் யோசிக்க கூடாது. நீங்கள் இதை சற்று யோசித்துப் பாருங்கள்.

தேவனுடைய காரியத்தை எந்த இடத்தில் வைத்திருக்கிறோம் என்று நாம் சிந்தித்தாலே உங்களுக்கு புரியும். தேவகாரியத்தை முதலிடத்தில் வைத்தீர்களானால், கர்த்தாவே, இது என்னுடைய ஆவிக்குரிய வாழ்வும், மற்றவருடைய ஆவிக்குரிய வாழ்வும் வளர்வதற்கு தேவையான படிப்பு. இதற்கு நான் நேரத்தை செலவழிப்பேன், நேரமே எனக்கு இல்லையென்று சொல்லக்கூடாது. ஒரு மருத்துவன், மருத்துவராய் மாறுவதற்கு MBBS என்ற பட்டப்படிப்பை 5 ஆண்டுகள் வரை படித்து, அதற்காக செலவிட வேண்டும். மூன்றாண்டுகள் படிப்பது ஒன்றும் கஷ்டமில்லை பிரியமானவர்களே. ஒரு வாஞ்சை மட்டும்

வேண்டும், வேதத்தை நான் மறுபடியும் அறிந்து சரியாய் போதிக்க வேண்டும். நம்முடைய வேதாகம கல்லூரியில் வேதத்தை பிரசங்கிப்பது எப்படி? அதை சரியாய் வியாக்கியானம் செய்வது எப்படி? என்று தனித்தனி புத்தகங்கள் வடிவில் நாம் வைத்து, கற்று கொடுக்கிறோம். பவுலின் நிருபங்கள் மற்றும் வேதத்தை முழுமையாய், சரியாய் புரிந்துகொள்வதற்கு, பழைய ஏற்பாடு, புதிய ஏற்பாடு என்று பல விதங்களில் நாம் கற்றுக் கொடுக்கிறோம். வேதத்தை கற்றுக்கொள்வதற்கு ஒரு வாஞ்சை வேண்டும், இனி எங்குபோய் படிக்கப்போகிறோம் என்று சொல்லக்கூடாது. தேவனுடைய ஊழியம் என்றால், அது சிறந்த வேலை, சிறந்த வேலைக்கு சிறந்த விதமாய் நம்மை ஆயத்தப்படுத்தவேண்டியது அவசியம். கிரஹாம் பெல் என்றதொரு பெரிய ஊழியர் ஒருவர் கூறும்போது, 'நான் என்னுடைய ஊழியத்திற்கென ஆயத்தப்பட அதிக ஆண்டுகள் செலவழிக்க முடியாமல் போய்விட்டதே என்று வருந்துகிறேன்' என்று எழுதி வைத்திருக்கிறார்.

பிரியமானவர்களே, இன்று உங்களுக்கு நேரமிருக்குமென்றால், ஏன் இன்னும் ஊழியத்திற்கு வராமல் இருக்கிறீர்கள்? இந்த காரியங்களையெல்லாம் கட்டாயமாக செய்யுங்கள். நேரடியாகத்தான் நமக்கு இந்த நாட்களில் இறையியல் வகுப்புகளுக்கு போக முடியவில்லை, வீட்டிலேயே, நாம் இருக்கிற இடத்திலிருந்து, ஆன்லைன் மூலம் வேதாகம கல்லூரி இருக்கிறது என்றால், அதை நாம் ஏன் பயன்படுத்தக்கூடாது? என்றெல்லாம் யோசித்துப் பாருங்கள். நேரத்தை கர்த்தருக்காக கொடுங்கள், செல்வத்தை கர்த்தருடைய காரியத்தை அறிவதற்காக செலவிடுங்கள். எல்லாம் உங்களுக்கு ஆசீர்வாதமாய் மாறும் என்பதில் சந்தேமில்லை. உங்கள் ஊழியத்திற்கு நீங்கள் ஆயத்தப்பட வேண்டியது மிகவும் அவசியம். எந்தவொரு காரியத்திற்கும் ஆயத்தப்பட வேண்டியது உங்களுக்கு தெரியும். ஆகவே ஜெபத்தோடு ஆயத்தப்படுங்கள். நீங்கள், வருகிற காலங்களுக்காக, இப்பொழுது மூலதனமிடுகிறீர்கள் என்றுதான் அதற்கு அர்த்தம். நீங்கள் நேரத்தை செலவிடுகிறீர்கள் என்றால், அது மூலதனம் பண்ணுகிற விஷயமாக இருக்கிறது. நீங்கள் பணத்தை செலவிடுகிறீர்கள் என்றால், ஆத்துமாக்களை கொள்ளைப்பொருளாக பெறப் போகிறீர்கள் என்று அர்த்தம். நீங்கள் செய்கிற எல்லாவற்றிலும் கர்த்தரை நம்பி நன்மை செய்யுங்கள். அவர் உங்களை வர்த்திக்கப்பண்ணுவார் என்பதை நீங்கள் பார்ப்பீர்கள். விசுவாசம் என்பது, எனக்கு நல்லது நடக்கும் என்பது மாத்திரமல்ல, அந்த நல்லது நடப்பதற்காக, அநேக விஷயங்களை நாம் மூலதனமாய் இடவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. கர்த்தர்தாமே இன்னும் அதிகமாக ஊழியத்தில் ஆயத்தப்படுத்தப் போகிறார், ஆயத்தப்படுகிற உங்களை ஆசீர்வதித்து சிறப்பாக பயன்படுத்தப்போகிறார். ஜெபத்தோடு தொடர்ந்து நமது பாடங்களை படியுங்கள். கர்த்தர் உங்களை ஆசீர்வதிப்பதைக் காண்பீர்கள். ஆமென்!!

கேள்விகள்:-

1) ஊழியர் திருநிலைப்படுத்தப்படுதலுக்கான ஆயத்தத்தில், பயிற்சியெடுத்து, தகுதியுள்ளவர்களாக மாற வேண்டியதைக் குறித்து சற்று விளக்கமாக கூறுக?
2) ஊழியர் திருநிலைப்படுத்தப்படுதலுக்கான ஆயத்தத்தில், சிறப்பாக செய்ய முடிகிறதில் முன்னேற வேண்டியதைக் குறித்து சற்று விளக்கமாக கூறுக?
3) ஊழியர் தன்னை தேவனுக்கு முன்பாக உத்தமனாக நிறுத்தும்படி ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டியதைக் குறித்து வசன ஆதாரத்துடன் கூறுக?
4) ஊழியர் திருநிலைப்படுத்தப்படுதலின் ஆயத்தத்தில், வளைந்து கொடுத்து, இணக்கமுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டியதைக் குறித்து சற்று விளக்கமாக கூறுக?
5) தன்னைத்தான் வெறுத்து, என்று சொல்லுகிறதின் அர்த்தம் என்ன?
6) திருநிலைப்படுத்தப்படுதலின் சுயத்திற்கு மரித்த நல்ல போதகர்களாக ஆயத்தப்பட வேண்டியதின் அவசியத்தைக் குறித்து விளக்கமாக கூறுக?
7) திருநிலைப்படுத்தப்படுதலில், ஊழியர் தன்னை பொறாமைக்கு விலக்கி காத்துக்கொள்ள வேண்டியதைக் குறித்து வசன ஆதாரங்களுடன் சற்று விளக்கமாக கூறுக?
8) ஊழியர்கள் திருநிலைப்படுத்தப்படுதலுக்கான ஆயத்தத்தில், சிறப்பாக செய்ய வேண்டியதற்கும், முடிந்தவரை செய்ய வேண்டியதற்குமான வித்தியாசத்தை உருவாக்க வேண்டியதைக் குறித்து சற்று விளக்கமாக கூறுக?
9) திருநிலைப்படுத்தப்படுதலின் ஆயத்தத்தில், ஊழியர் அதிகமாக வெளி பயணங்களை செய்ய வேண்டியதின் அவசியத்தை குறித்து கூறுக?
10) காலதாமதம் செய்யாமல், உடனே ஊழியத்தை செய்ய ஆரம்பிக்க வேண்டியது எவ்வாறு ஊழியரின் திருநிலைப்படுத்தப்படுதலுக்கான ஆயத்தமாக இருக்கின்றது என்பதனை விளக்கமாக கூறுக?
11) ஊழியத்திற்கான ஆயத்தத்தைக் குறித்து, கிரஹாம்பெல் என்ற பெரிய ஊழியரின் கூற்று என்ன?